

ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ।

Shri Ram
Piara
v.
Municipal
Committee,
Hoshiarpur

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਸ਼ ਤੇਅ ਕਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ.

ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਾਇਟ, ਜੇ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ

ਐਸ ਜੇ ਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਂਟ

verus

ਸਰਦਾਰਨੀ ਚਤਰ ਕੌਰ, - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ

1954 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 51 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

1954 1951 ਦਾ LXX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6), 5, 32 ਅਤੇ 34—ਬਕਾਇਆਂ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-
ਰਖਾਅ

ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ—ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰਜ਼ਾ _____

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6) ਦੇ ਅੰਦਰ—ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ—ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ
ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ
ਸਕਦੀ ਹੈ—ਪਲੀਡਿੰਗਸ—ਲੋੜਾਂ—ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਊਟੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਬਦ ਇਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ
ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ

ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕੌਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੱਤੇ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 'ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ.

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਹਰੀਦਾਸ ਅਚਰਜੀਆ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਬੜੰਦਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਚਰਜੀਆ ਚੌਧਰੀ (1), ਬ੍ਰਿਜ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਨੈਰੰਕੀ ਲਾਲ (2), ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ (3), ਅਖਤਰ ਅੱਬਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਾਜ਼ਰ ਅੱਬਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਵਾਰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 40,600 ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। 31 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਤੱਕ 20,000 ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ। 30 ਸਤੰਬਰ 1954 ਤੱਕ 20,600, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ।

ਵਾਈਪੀ ਗਾਂਧੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ। J. ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਏਪੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਡੈਬਟਸ ਐਂਡ ਜਸਟਿਸਮੈਂਟ) ਐਕਟ 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ ਸਾਰਣੀ ਇਹ ਹੈ: -

ਅਤਰ ਸਿੰਘ,

ਸ: ਸਗਟ ਸਿੰਘ

S. Joginder Singh

Widow
(Chatt .r Kaur)

- (1) I.L.R. 27 Cal. 38
- (2) A.I.R. 1938 Lah.
338
- (3) A.I.R. 1954 Pb. 208

ਬਘੋਲ ਸਿੰਘ ਯੂ.ਪੀ., ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਕਾਫੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ
ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ 7 ਮਈ, 1924 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਟੇ
ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤਰ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੇ
ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ।

S. Jogindra
Singh
v.
Sardarni
Chattar
Kaur

Bishan Narain,
J.

ਇਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ
ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ।
ਚਤਰ ਕੌਰ ਨੂੰ 400 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੈਮ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਸੰਤ ਕੌਰ ਨੂੰ
ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵੀ ਉਸ ਦੇ
ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਛਤਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਤੀਜੇ
ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 5 ਫਰਵਰੀ 1925 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਲੈਣ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਜੋਂ ਚਤਰ ਕੌਰ ਨੂੰ 700 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ

into ਆਧੁਨਿਕ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ
was ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਸੰਗਤਵਾਲਾ ਜ਼ਮੀਨ
case ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
take

(ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ) ਜੀਵਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖ-
ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਫਾਲਟਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨੇ 1
ਜੁਲਾਈ 1936 ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 50,400 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ
ਅਤੇ ਸੰਗਤਵਾਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 18 ਅਗਸਤ, 1937 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ
ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਤਹਿਤ
ਵਿਧਵਾ ਰੁਪਏ ਲੈਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਈ। 41,400 ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਉਸਦੇ

ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਚਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ 1925 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਰਹੇਗਾ, ਭਾਵ, ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। 700 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤੱਕ

ਸ. ਜੇਗਿੰਦਰਾ ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਹੋਵੇਗੀ- ਸਰਦਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੱਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਛਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ

ਕੋਰ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ
ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਡੀ ਐ ਕੀ - ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤੀਜੀ ਵਾਰ
ਜੇ . ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਏ। 90,000
ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 1,40,000 ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਸ - ਟੈਲਮੈਂਟਾਂ
ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ-

“1 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ
ਜਨਵਰੀ, 1944, ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਦਾ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ। 4,200
ਜੁਲਾਈ, 1944 ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ
ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ
ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਸੰਗਤਵਾਲਾ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ
ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨਯਾਰਕ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।
ਜ਼ਮੀਨ।”

1944 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ
ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਰੁਪਏ ਜੁਲਾਈ,

1947 ਵਿਚ 4,200 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਤੈਅ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੀਜੀ ਡਿਫਾਲਟ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ 1 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 25,200। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਜੇ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛਤਰ ਕੌਰ ਕੋਲ ਸੰਗਤਵਾਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਬਘੇਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਵਿਰਸਾ ਹੈ

ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ^{ਰਿਹਾ} - ਜੇਗਿੰਦਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਰਦਾਮੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਛਤਰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਚਤਰ ਕੌਰ ^{ਕੌਰ ਨੇ} ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ, ਕੇਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜੇ.' ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਯੋਜਨ

ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਦਰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵੀ ਵਿਧਵਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ

ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਮੰਨਿਆ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸਾਂਝਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ

ਰਾਹਤ

ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ -

ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੂਤ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਲ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ *ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ* ਪਾਇਆ ਕਿ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6) ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਕਾਏ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਸਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਗਤਵਾਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ.

S. Jogindra
Singh
v.
Sardarni
Chattar
Kaur

ਚਾਰਜ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ 40,600. ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ se-^ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ

ਜੇ. ਰੁਪਏ ਲਈ cond ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਜੇਗਿੰਦਰ ਖਿਲਾਫ 40,600

ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁ. 31 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ 20,000, ਅਤੇ ਰੁ. 30 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ 20,600। ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ (FAOs 51 ਅਤੇ 52 of 1954) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚਤਰ ਕੌਰ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। 18 ਅਗਸਤ, 1937 ਦੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ 700 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 1944 ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਇਹ ਮੁਦਈ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਹੁਣ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ 1925 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਲਈ 700। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ

ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੇਨਟੀਨੈਂਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਜੇ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਂਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕ੍ਰੇਡੀਟਰ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੈ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਤੀ-

ਪੁੱਤਰ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ। ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਗਵਾਹੀ-ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮੁਖਤਾਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

S. Jogindra
Singh
v.
Sardarnl
Chattar
Kaur

Bishan Narain,

ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1940 ਅਤੇ 1943 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 1943 ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਸ. ਜੇਗਿੰਦਰ ਦਾ ਝਗੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਨੂੰ ਛਤਰ -ਸੰਗਤਵਾਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਰਦਾਰੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ **ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।** ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਕੋਰ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਛਤਰ ਕੋਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ-ਜੇ. ਕਿਰਾਏ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ।

1937 ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1944 ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਵੱਕਲ ਉਸ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। - ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ^, ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ?”

ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਬਿਨੈਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਗਵਾਹੀ-ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ 4 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਿਰਾ, ਡੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਖਤਾਰ-ਇ-ਆਮ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ.

ਜੇਗਿੰਦਰਾ ਨੇ 275 ਵਿੱਘੇ

ਸਿੰਘ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ,

ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੁਪਏ ਲਈ 2,00,000 ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਰਦਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ।

ਛਤਰ

ਉਸ ਨੇ ਕੋਰ ਨੂੰ ਬੜੇਚ

ਵਿਖੇ ਕੋਠੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 30,000 ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਹੈ

40,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ 18,000 ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਰੁਪਏ ਤੱਕ 20,000 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰੋ-ਜੇ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਖਨਊ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੇ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਘਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ - ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੈੱਟ ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (6) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਨੂੰ ਦਰ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਭਾਵ, 1947 ਤੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀ ਮਈ, 1952 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ। ਕੇਸ. ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ, 'ਕਰਜ਼ੇ' ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਜ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਜ਼ਾ

§' ਪਾਪ ਵੀ ਠਾਵੇਂ ਇਹ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਰਦਾਮੀ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ- " " ਲੰਬਿਤ ਜਾਰੀ ਐਨਕ y ਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਨਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ-
ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਐਕਟ ਵਿਚ ਐਡ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

J- ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੋਵੇਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਅਲਾ ਵੈਂਸ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੱਤੇ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਲਾ ਨੇ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ-

"ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਤਰਲ ^ (ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ) ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਪੈਸਾ ਅਜੇ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਜੇ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਜ਼ਾ, * * * * ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਕਮ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਾਂ "ਭੁਗਤਾਨ ਜਿਸਦਾ

ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ, ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਰੀਦਾਸ ਅਚਾਰਜੀਆ ਚੌਧਰੀ 'ਬਨਾਮ ਬੜੰਦਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਚਾਰਜੀਆ ਚੌਧਰੀ' (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ A ਬੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮਾਸਿਕ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਡੀਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੈਧ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਏ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੋਧਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਭੱਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ

ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ B ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋਗਿੰਦਰਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ^{ਅਤੇ} (R)h ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਸਰਦਾਰਨੀ।

ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਛਤਰ ਟੰਗੋਸੀ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। *ਬਿਜ ਕੁਮਾਰ* ^{ਬਨਾਮ} ਨੈਰੰਗੀ *ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਲਾਲ (1) ਵਿੱਚ* ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੋ. ਕਿ ਇਹ ਜੋ-

ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਦਾ ਅਰਥ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਭਾਵੇਂ - ਕਦੇ ਵੀ, ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਦਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ
(1) A.I.R. 1938 Lah. 338

ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਅਜਿਹੇ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ।' ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ 1947 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 34, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਟੈਮ ਪਲੇਟਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

Sra ਕਿ petitioner ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸਰਦਾਮੀ C ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ *

ਜੇ- ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ (1), ਕਿ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਮਿਤੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ 34.

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਪ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਅਰਜ਼ੀ * ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਲਾਇੰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੇੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 9 ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਗੁਆਚੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਯੂਪੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆਚੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਾਹਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

ਟੀ* ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਅਤੇ

ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ

S. Jogindra
Singh
v.
Sardarni
Chattar
Kaur

ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਰਜ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਖਤਰ ਅੱਬਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਜ਼ਰ ਅੱਬਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (1). ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬੱਸ ਇਹ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ 40,600। ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੁਲਾਈ, 1947 ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਕਿਸਤ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਜ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1944 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਲਾਈ ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੌਂ ਕਿਸਤਾਂ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਜ਼ੀ

(1) A.I.R- 1946 Lah. ¹⁰

ਜੁਲਾਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਛਤਰ ਕੋਰ 4,200 x 9-ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਫਰਵਰੀ 1952 ਵਿਚ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 37,800 ਰੁਪਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਕਮ ਲਈ ਟ੍ਰਾਈ - ਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਛਤਰ ਕੋਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਸਿੰਘ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਕਿਸਤਾਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਉੱਤੇ

ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਛਤਰ ਦੀ ਰਕਮ ਪਰ ਜੇ ਵੇਖੇ ਨੰ

ਕੌਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕਾਰਨ। ਦ

----- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 1925 ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਬਿਸਾਦਜਨਰਾਇਣ, ਚੀਫ਼ ਜੇ ਐਨ ਜੀ | ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

o com piy

ਉਹ 1925 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਛਤਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ 19 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ 500 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ * ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ 1952 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 23 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। 40,600 ਤੋਂ ਰੁ. 37,800 ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ - ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਚਦਾ ਹਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 29 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। 1954. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ

ਕਰੇਗਾ।

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ

ਪੰ. ਦੇਵੀ ਚੰਦ, - ਦੇਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 218 ਓਟ 1954

ਪੰਜਾਬ ਸੁੱਧ ਭੋਜਨ ਐਕਟ (1929 ਦਾ VIII) -ਸੈਕਸ਼ਨ 22(5)—ਸੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ- ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ-ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਧਾਰਾ 356-ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਦਾ ਬਦਲ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Deepak

Kataria, Translator.